

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХVII, БРОЙ 10

СОФИЯ, 16-31 МАЙ 2016 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.bg-patriarshia.bg

И РЕЧЕ СТАРЕЦЪТ...

Поучения от св. Николай Велимирович и стареца Евсевий Янакакс
стр. 6-7

АКТУАЛНО

Християнското разбиране по проблема за бежанците в светлината на актуалната ситуация

стр. 7

ЮБИЛЕЙ

100 години Българска православна църковна община в Будапеща

стр. 8

Нека бъдем верни следовници на завета на светите Братя!

† НЕОФИТ, ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Ваши Преосвященства, Ваши Високопреподобия, досточтимите отци, обични в Господа братя и сестри,

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

В тържествения и празничен ден, изправени пред образите на светите равноапостолни братя и просветители на славянския род Кирил и Методий, отново се прекланяме пред тяхното величаво и родолюбиво дело, с което в далечното Девето столетие бе набелязан пътят към духовния и културен възход на нашия народ, а посредством него и на всички славянски народи. Прекланяме се и прославяме тяхното дело и подвиг, които Църквата винаги е приравнявала с делото на самите Христови апостоли, засвидетелствайки по този начин непреходното значение и величието на стореното от тях, както и своята вечна благодарност и признателност към богомъдрите Солунски братя.

Появата на славянската писменост, заедно със скоро последвалото я Покръстване при равноапостолния св. Борис I Михаил бяха и остават и днес двата основополагащи фундамента в многовековната и превратна история на българския народ. Двата стълба, определили веднъж и завинаги принадлежността на нашия народ към християнската европейска цивилизация, вдъхновили и материализирали всички наши приноси към европейското и световното културно наследство, заради които и днес нашето Отечество се радва на уважението и признателността на международната културна обществност.

На стр. 3

ДОСТОЙНИ АРХИЕРЕИ

80 години от кончината на архиепископ Дамян (Говоров)

На 19 април 1936 г. в София престава да тупти сърцето на един от най-видните йерарси на Руската задгранична църква – Царичинския архиепископ Дамян. Прощаването с обичания духовник се състояло на 22 април в храма „Св. Николай“ на ул. „Цар Калоян“, който преди да бъде разрушен при англо-американските бомбардировки през Втората световна война, бил многократно по-голям и благолепен и приютивал голяма част от руската белоимигрантска общност. Отелото било особено тържествено и лично Българският екзарх и Софийски митрополит Стефан го отслужил, заедно със св. архиепископ Серафим (Соболев), един епис-

коп, 12 свещеници и четирима дякони, в присъствието на многоброен богомолен народ.

Архиепископ Дамян (Говоров) оставя забележителна диря не само в историята на Руската православна църква, но и в паметта на българското духовенство и паство с неуморната си архипастирска и педагогическа дейност в Пловдивска духовна околия, където в манастира „Свети Кирик и Юлита“ създава първото у нас Духовно пастирско-богословско училище за подготовка на свещеници и мисионери както за руските, така и за българските енории.

В памет на 80-годишнината от преставянето на архиепископ Дамян, на 18 април в Руския културно-информационен център се проведе конференция „Живот и служение на архиепископ Дамян (Говоров)“. Събитието бе организирано от Подворие на Московския и на цяла Русия патриарх в София и постави началото на програма на храма-Подворие „Св. Николай“, посветена на наследството на руската емиграция в България – „Възвръщане на забравените имена“. Обзор на живота и служението на бележития духовник направи в доклада си „Живот и служение на архиепископ Дамян“ настоятелят на Руското подворие архимандрит Филип.

На стр. 4

40 дни от кончината на бившия Западно- и Средноевропейски митрополит Семеон

На 25 май 2016 г., ден Преполовение, се навършиха 40 дни от блажената кончина на бившия Западно- и Средноевропейски митрополит Семеон. Според личното му желание митрополит Семеон беше погребан в Рилската света обител. Погребението бе извършено в манастирското гробище на 4 май, Светла сряда, от нинездравствания Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний.

По повод 40 дни от кончината на архиеерея Неврокопският митро-

полит Серафим отслужи панихида в съборния храм на Рилския манастир. В заукойната молитва участие взеха също и преосвящените епископи Адрианополски Евлогий – игумен на светата обител, Главиницки Йоан и Драговитийски Даниил, както и свещенослужителите от Рило-манастирското братство. По-късно Неврокопският митрополит Серафим отслужи и трисагий на гроба на митрополит Семеон.

Бившият Западно- и Средноевропейски митрополит Семеон се упокои в Господа на 6 април 2016 г. в гр. Финикс, Аризона. Почина на 90-годишна възраст след продължително боледуване. След уреждане на всички формалности тялото на митрополит Семеон бе транспортирано в България. *На стр. 6*

ХРОНИКА

От България

Събор на светите Баташки мъченици

17 май – ден на велика всеправославна радост, празник на светите Баташки мъченици. Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай възглави архиерейската света Литургия в старинния храм „Св. Неделя“ в град Батак.

С архиерея съслужиха Великотърновският митрополит Григорий, Неврокопският митрополит Серафим, Величкий еп. Сионий – игумен на Троянския манастир, Белоградчишкият еп. Поликарп – викарий на Видинския митрополит, архим. Евтимий и йером. Максим от Видинска епархия, ставр. свещеносик. Нелуц Опря – представител на Румънската православна църква, архиерейските наместници, протосингелът и епархийските духовни надзорници при Пловдивска митрополия, много свещеници от епархията и страната.

На богослужението присъстваха кметът на град Батак Петър Паунов, общински съветници и общественици.

Стотици православни християни участваха в това велико тържество на вярата в чест и прослава на нашите родни баташки свети мъченици от многострадалния Батак. Песнопенията изпълни митрополитският хор „Св. ап. Ерм“ с диригент протопсалт Георги Радев.

В словото си за празника Пловдивският митрополит Николай се обърна към множеството богомолен народ с думите: „Дойдохме днес в Батак, в светия град Батак, дойдохме, подобно на жените мироносици, при храма, превърнал се в лобно място, но и в гробница на невинните страдалци, но не за да им поднесем благовожни масла и аромати, а да обгърнем със сърцата си светите имощи и тях самите да почетем с песнопения, църковни славословия, молитви. Обичта ни към светиите ни помага много. Помага ни да преодолеем грамадата от злоба, завист, сребролюбие, човеконенавистничество, богоборство, натрупа на пред нас от деня на канонизацията им, та до днес. Но дивен е Бог със Своите свети и поругаван не бива. Ето ги сега нашите свети, които в ново време Бог ни яви, към тях сега се обръщаме с молитва: „О, свети Баташки новомъче-

ници, бедно е човешкото слово да изкаже величието на вашия подвиг, извършен в името на Исуса Христа, нашия Господ. Вие, свети Божии угодници, изпрахте дрехите на своята плът с голяма скръб и ги избелихте с кръвта на агнеца Христа. Затова смирено ви молим: помолете се за българския народ, за църковните архипастири и пастири, за добропобедното христолоубиво войнство, да преуспяваме в православната вяра и благочестие. Утешете всички нас с вашето застъпничество, та заедно с вас да прославим любовта и милостта на нашия Спасител Господ Исус Христос, на Неговия безначален Отец и на Светия Дух, во веки веков. Амин!“

Духовното тържество завърши с многолетствие, възгласено от митрополитския протодякон Илиян Александров.

Пловдивска митрополия

Празникът на славянската писменост и просвета в Пирдоп

По случай 24 май – Празника на славянската писменост и просвета, Ловчанският митрополит Гавриил прекося Балкана, за да участва тази година в тържествата, организирани в подбалканския град Пирдоп. Тук той, заедно със ставроф. ик. Недко Бръмбаров и прот. Антоний Марчев, отслужи водосвет. Владиката поръси и благослови събралия се народ.

По-късно митрополит Гавриил откри паметна

плоча в село Буново, посветена на проф. Дойно Дойнов, изследовател на

делото на Васил Левски и Българското възраждане.

Ловчанска митрополия

Литийно шествие на Преполовение до Бачковската св. обител

На 25-ия ден, точно по средата между Възкресението на нашия Господ Исус Христос и снизхождането на Св. Дух над светите апостоли – Петдесетница, се извършва традиционно шествие с чудотворната икона от асеновградската църква „Св. Благовещение“ (Рибната) до Бачковската света обител.

Празникът, учреден преди повече от 100 години в памет на преотстъпването на споменатата църква от манастира на града за нуждите на вярващите, продължава да събира много православни българи от цялата страна, решили да почетат Божията майка в „срещата“ на двете много почитани нейни чудотворни изображения – иконата в Бачковския манастир и тази от Асеновград.

Изпратен от града от Пловдивският митрополит Николай, чудотворният образ пристигна в подножието на манастира около 12,00 ч., в проливен дъжд. С посрещането на иконата от игумена, архимандрит Симон, и манастирското братство, дъждът спря... С песнопения и несмушавано от капризите на природата, множеството се изкачи до обителта, където в двора бе извършен традиционният водосвет от пребиваващия в манастира Месемврийски епископ Яков в съслужение с игумена и

братството. С края на водосвета, облаците окончателно се разсеяха и изгря слънце. След това иконата бе внесена в централния манастирски храм при „посестримата“ си.

На всички поклонници бе раздаден постен корбан.

В 16,00 ч. отново с хвалебни песнопения образът на св. Богородица пое към „дома“ си – храма „Благовещение Богородично“ в Асеновград.

Стамен ПЕПЕЛИШЕВ

Българският патриарх Неофит при първия архиерей на Армeнската епархия в България Исаак Бохосян

На 26 май Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит прие първия архиерей на Армeнската епархия в България Исаак Бохосян. Гостът приветства Предстоятеля на Българската православна църква от името на Негово Светейшество католикоса и патриарх на всички арменци Карекин II и го информира за предстоящата визита в България на Армeнския патриарх. Той изтъкна, че за седемте месеца, откакто е в България, се е убедил във високия авторитет на патриарх Неофит и топлиите чувства на българския народ към Предстоятеля на БПЦ и Православната църква в България.

От своя страна Българският патриарх приветства новозабраня архиерей на Армeнската епархия в България и му пожела да преуспява в добрите му усилия, и изрази надежда да се утвърждава християнството в нашата страна, в Европа и света.

Високият гост бе придружаван по време на визитата си от Рупен Крикорян, председател на Националния съвет на религиозните общности в България.

В срещата взеха участие и главният секретар на Св. Синод архим. Герасим, протосингелът на Софийска митрополия ставр. ик. Ангел Ангелов, ик. Василий Са-

рян, г-н Теодор Атанасов – нач. кабинета на патриарха, г-жа Александра Карамихалева, нач.-отдел „Връзки с обществеността“.

За първи път в историята на общността в България арменците избират свой водач. Това стана на църковно-народен събор в гр. Варна на 20 юни м.г. в храм „Сурп Саркис“ чрез вота на избрани от общността делегати. Архиереят получи най-много гласове от тримата кандидати. Първата Литургия на новозабраня архиерей на Армeнската епархия в България Исаак Бохосян се състоя на 18 октомври м.г., в храм „Сурп Асдвадзадзин“ („Св. Богородица“) в София, когато му бе връчен и архиерейският жезъл. До избора на архиерей за България арменската общност у нас бе под духовно-ръководство на епископ за Румъния и България със седалище Букурещ.

Отдел „Връзки с обществеността“

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпилите кандидатски преписки за ръкоположения на енорийски свещеници и свещеномонаси, на основание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Варненска и Великопреславска епархия: Венцислав Николаев Георгиев, гр. Варна – за дякон и свещеник.

Нека бъдем верни следовници на завета на светите Братя!

От стр. 1

Не бе случайно и провъзгласяването на равноапостолните братя през втората половина на отминалото столетие за съпокровители на Европа. Едно безспорно признание не само лично за тях и тяхното дело, но и за всички техни ученици, последователи и приемници през столетията, отдали силите и живота си на попрището на славянската писменост и култура. Защото плодотворно от величавото дело на светите равноапостолни братя са разпрострени из целия славянски свят, а стореното от тях остава и до днес ярък образец и пример за подражание от всички цивилизовани християнски народи по целия свят.

Ето защо днес, в Деня на славянската писменост и култура, нашата радост е пълна и от нищо непомачена, защото след толкова много столетия делото на светите Кирил и Методий остава живо и продължава да принася плод, изявявайки се в нови и нови произведения на културата, литературата и изкуството, все така вдъхновявани от нашата православна християнска вяра и от дошлата при нас заедно с нея славянска писменост.

Нека бъдем верни следовници на завета на светите Братя!

Нека у всекиго от нас никога не угасва ози съкпоценен пламък, който в далечните дни те запалиха сред нашия народ – пламък на просветата и на православната ни християнска духовност, за да пребъде делото на славянските просветители, за да пребъде и държавата на духа – нашата свидна православна България!

Нека и днес, заедно с цялата Божия Църква, с едно сърце и една уста и ние да възкликнем: „Свещената двоица на нашите просветители да почетем, които чрез превода на Божествените книги отключиха за нас извора на богопознанието, от който извор и до днес непрестанно като черпим, облажаваме ви, Кириле и Методие, които предстоите пред престола на Всевишния и се молите топло за нашите души!“ (Кондак, гл. 3).

По молитвите на светите славянски Просветители и Първоучители, равноапостолните Кирил и Методий, Бог да благослава от небесните висоти православния ни народ и да го укрепва във всяко негово добро начинание!

Честит и благословен празник!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Произнесено на молебна в Деня на славянската писменост и култура, София, ПКСХП „Св. Александър Невски“, 24 май 2016 г.

На 24 май в ПКСХП „Св. Александър Невски“ по повод Деня на българската писменост, духовна просвета и култура Негово Светейшество Българският патриарх Неофит

отслужи молебен за благоденствието и духовния напредък на българския народ. С него по случай празника на православния български дух съслужиха и съмолитстваха Техни Преосвещенства Маркианополски еп. Константин и софийския викарий Бранички еп. Григорий, архим. Герасим – гл. секретар на Св. Синод и и.д. председател на ЦН на патриаршеската катедрала, архим. Филип Василцев – председател на Руското подворие „Св. Николай Мирликийски“ на Московския патриарх в София, и ставр. ик. Нелуц Опря – представител на Румънския патриарх в София, храмовото духовенство и множество столични свещенослужители.

След традиционното голямо шествие, което бе водено от семинаристи на СДС „Св. Йоан Рилски“, носещи иконата на св. равноапостолни Кирил и Методий, празникът продължи пред Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“. Там в присъствието на президента на България Росен Плевнелиев, министъра на образованието Миглена Кунева, кмета на София Йорданка Фандъкова и множество държавни лица, академични представители, дейци на образованието и културата, граждани, родители, деца и ученици, представителите на БПЦ с молитва осветиха всенародния празник. В словото си Браничкият епископ Григорий напомни на нашия народ, че св. Кирило-Методиевото дело е преди всичко и най-първо Божие дело: за духовно-нравствен възход и вечно спасение.

ДОКУМЕНТИ

Патриарх Неофит изпрати поздравителен адрес по повод 70-годишнината на ОВЦВ на РПЦ

На 19 май по повод 70 години от създаването на Отдела за външни църковни връзки (ОВЦВ) при Московската патриаршия, Негово Светейшество Българският патриарх Неофит изпрати до председателя на Отдела, Негово Високопреосвещенство Волоколамски митрополит Иларион, поздравителен адрес, в който се казва:

Ваше Високопреосвещенство,

По милост Божия по отеческата грижа на свещените патриарси и синодални архиепископи на Руската православна църква, вече 70 години Отделът за външни църковни връзки изпълнява своето високоотговорно и плодотворно служение на Божията нива, важна част от което е укрепването на единството на светото Православие в братски взаимоотношения със сестрите Поместни православни църкви. Задача, която е изключително важна днес, когато православните християни по целия свят са изправени пред сериозни пре-

дизвикателства за своята вяра и християнски живот.

Важна роля при осъществяването на тези братски взаимоотношения и в грижата за чедата на РПЦ отвъд пределите на каноническата ѝ територия имат съучастниците представителства, едно от които е и Подворието на Московския и на цяла Русия патриарх в София. Благодарим на Бога, че в юбилейната за Вашия отдел 2016 г. станяхме свидетели в едно историческо за Църквата събитие от изключителна важност за единството между нашите две Църкви и светото Православие – съвместната канонизация на св. Серафим Софийски Чудотворец. С този акт ние отбелязахме нов връх в традиционните добри отношения между двете ни Църкви, отношения, които в последните няколко години са на изключително високо ниво.

Скъпи в Господа владико, В компетенцията на Отдела са не само междуправославните, но и междухрис-

тианските, междурелигиозните и международните отношения на Московската патриаршия. Като поздравявам сърдечно Вас и всички Ви сътрудници със знаменателната годишнина от основаването на възглавявания от Вас Отдел за външни църковни връзки, желая Ви всещедрата Божия помощ и премъдро водителство в нелекото Ви и високоотговорно послушание, та всяко Ваше дело да спосроства за утвърждаването на православната вяра, нейните догмати, канони и традиция, за спасението на християнските люде.

Бъдете все така достоен следовник на Вашите забележителни предшественици, като преуспявате в добрите Ви начинания за слава на Светата Православна Църква Христова!

*С любов в Господа,
† НЕОФИТ,
Патриарх Български*

Отдел „Връзки с обществеността“

Позиция на Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний по повод 15 май – Световния ден на климата

Опазването на природата е начин на живот

Творението е дар от Бога, който трябва да ценим и да благодарим за него.

На днешния 15 май се отбелязва Световният ден на климата. Един от най-сериозните проблеми на съвременността е именно промяната на климата, предизвикана от дейността на човека. Този важен въпрос обаче има не само икономически и социални измерения, но морални и духовни.

Бог е сътворил този съвършен свят, за да може човекът да живее и твори в него. Нещо повече: цялото творение е дар от Бога за хората, то съществува, за да може човекът да познае Бога.

Бог ни поверява този свят, но не за да го използваме безогледно, а за да се грижим отговорно за него. Човекът е дълбоко свързан със заобикалящата го природа и ние сме свидетели как пораженията, които нанасяме върху околната среда, се отразяват върху здравето и

живота на хората. Користната и неконтролируема експлоатация на природните ресурси води до бързо забогатяване за едни хора, но причинява страдания и влошаване условията за живот на други. Така действията на човека нанасят вреди не само на природата, но и на милиони хора. Много от тях са принудени да напускат родните си места, тъй като поради промяна в климата са загубили възможностите за адекватно отглеждане на хранителни култури. Тези хора се превръщат в така наречените климатични бежанци, чийто брой непрекъснато расте.

Нашата християнска съвест би следвало да ни изобличава за безотговорното ни отношение към творението, за недалновидността ни за бъдещето, за неблагоприятността ни към Божия дар, поверен ни, за да се грижим за него и да го развиваме.

Световният ден на климата е подходящ повод и ние, християните, да се замислим за нашата отговорност към

околната среда. Да свидетелстваме за това, че природата е място за общуване и сътрудничество между човека и Бога и затова трябва да се отнасяме към нея с внимание и грижа. Използването на природните блага следва да става разумно, като не забравяме, че те са дар от Бога, който ние трябва да ценим и да благодарим на Твореца за него. Да проповядваме от амвона, да учим и възпитаваме децата, че опазването на природата е начин на мислене и начин на живот. То изразява нашето християнско отношение не само към заобикалящия ни свят, но и към нашите ближни и към Бога. Опазването на природата не е занимание само на отделни еколози и природозащитни организации, то е дело на всеки един от нас. Защото като съработници на Бога (срв. 1Кор. 3:9), ние сме отговорни за цялото творение, да остане то „твърде добро“ (Бит. 1:39), така както Бог го е сътворил.

ДОСТОЙНИ АРХИЕРЕИ

80 години от кончината на архиепископ Дамян (Говоров)

От стр. 1

В работата на конференцията взе участие наместникът на Възнесенския Ново-Нямецки манастир (Кишиневско-Молдавска митрополия) – архимандрит Паисий (Чекан), който говори за служението на архиепископ Дамян в Кишинев.

Протоiereй Емил Паралингот от Пловдивска митрополия изнесе доклад на тема „Руско-то свещенство в България – випускници на пасторско-богословското училище, основано от архиепископ Дамян“.

Протокторът на Киевската духовна академия, кандидат на богословието и кандидат на историческите науки проф. В. В. Бурега, с доклада си „Годините на учение в Киевската духовна академия на бъдещия архиепископ Дамян (Говоров)“ обстойно запозна аудиторията с този

нелек и наситен със събития период от живота на духовника.

Докторът на историческите науки, доцент в Свето-Тихоновския православен университет

(Москва) А. А. Кострюков представи доклада „Архиепископ Дамян (Говоров) и Руската задгранична църква“.

Правнукът на архиепископ Дамян, канди-

дат на техническите науки Ю. Б. Словачевски, сподели спомени за него, запазени в семейство Словачевски.

При закриването на конференцията архимандрит Филип (Василцев) подчерта, че личността на архиепископ Дамян (Говоров) е многостранна и изисква щателно изследване.

В деня на 80-годишнината от кончината на архиепископ Дамян – 19 април – след края на сутрешното богослужение в руската църква „Св. Николай“ архимандрит Филип в съслужение с архимандрит Паисий (Чекан) и духовенството на Подвориеот отслужи трисагий.

Трисагий бе отслужен и на гроба на архиепископ Дамян, който се намира в руския парцел на Централните софийски гробища.

Нина КОМАРОВА

Архиепископ Дамян (в света Дмитрий Григориевич Говоров) е роден на 11 февруари 1855 г. в семейството на свещник от Войска Донска област.

Обучава се в Екатеринбургската духовна семинария, която завършва през 1878 г., след което е назначен в Симферополското духовно училище като преподавател по руски език и славянски.

На 18 януари 1881 г. е ръкоположен за иерей и вяршен като свещенослужител в църквата „Седмте Херсонски свещенотъченици“ при Симферополското духовно училище. През септември 1882 г. е преместен в Керч и назначен за настоятел на храм „Св. Захария и Елисавета“.

Преподава Закон Божий в керченската Кушниковска женска гимназия, Марининска детски приют и в редица градски училища. През 1898 г. е назначен за настоятел на керченската Свето-Троица катедрала и архiereйски наместник на Керченски духовен окръг. В Керч и селата в окръга открива няколко прищорковни

училища. Особено вниманието отделил на борбата със сектантската и атеистична пропаганда, развива активна мисионерска дейност сред разкольниковите.

На 27 март 1899 г. е възведен в сан **протоiereй**. На 1 октомври 1903 г. е назначен за настоятел на храм „Св. Александър Невски“ в Севастопол. През 1904 г. получава назначение и на 11 януари 1905 г. е преместен в Харков като настоятел на храм „Св. апостоли Петър и Павел“, неговите енорийци били предимно работници от Харковския завод за парни локомотиви.

В периода на революцията през 1905-1907 г. успешно се противопоставя на революционната пропаганда сред своите паство.

През 1907 г. постъпва в Киевската духовна академия, където заедно с проф. Д. И. Богдановски организира кръжок по Патрология за изучаване произвенията на св. Йоан Златоуст. По време на I курс от обучението си овдоява.

На 22 септември 1911 г. в Киново-Печорската лавра е **постриган в монашеството**

името Дамян от Киевския и Галицки митрополит Флавиан (Городицкий).

На 29 ноември 1911 г. е назначен за **ректор** на Кишиневската духовна семинария, а на 4 декември същата година в Киново-Печорската лавра Каневският епископ Инокентий (Ястребов) го възглавява в сан **архимандрит**. Отговаря за учебно-взыпителната и стопанската дейност в Кишиневската духовна семинария. През 1913 г. под

ладий (Доброправов), разноголсията между които огласят между които от смутли част от свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

ско-богословско училище по въпроса за оказване помощ на свещенослужителите, избягали в Царицин от червенте. Събраното взема решение да бъде открито в Царицин пасторско-богословско училище.

През август-октомври 1919 г., поради заплаха от превземане на Царицин от червенте, епископ Дамян е евакуиран в Ставропол, където организира работата на Царицинското пастир-

На 19 май в залата на Софийска св. митрополия се състоя официално представяне на книгата „Сборник православни песнопения“, която излезе от печат в навечерието на Възражение Христово.

Изданието е подготвено през 2015 г. и съдържа избрани църковни песнопения (източна традиция и някои за тригласен хор), с музикална адаптация и нотация на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит – посветено е на 70-годишнината от неговото рождение, 40-годишнината от монашеското му пострижение и 30 години архiereйско служение.

Представянето на книгата, което се превърна в църковно тържество, започна с встъпителни думи на софийския протосинегл старк. ик. Ангел Ангелов, който приветства многобройните гости, изпълнили залата, и въздушено разказа личен спомен за преживявано богослужение с участието на патриарх Неофит.

„Молитвата изказана чрез музика е най-вънлуващото преживяване на вярващата душа! – каза в словото си отец-протосинеглът – Изравявам надеждата още дълго време да се възрадваме от тази молитва, която проиназа пръвоейерархът на Българската църква“.

Сборникът бе представен възторжено и емоционално от иконом Кирил Попов, инициатор и организатор на изданието. Дългогодишен диригент, певец и специалист в църковната музика, той направи кратък анализ на изданието, като подчерта усърдия и само-

„Сборник православни песнопения“ с музикална адаптация и нотация на Българския патриарх Неофит

ствено усърдие и самоотжертвование в църковно тържество, започна с встъпителни думи на софийския протосинегл старк. ик. Ангел Ангелов, който приветства многобройните гости, изпълнили залата, и въздушено разказа личен спомен за преживявано богослужение с участието на патриарх Неофит.

„Молитвата изказана чрез музика е най-вънлуващото преживяване на вярващата душа! – каза в словото си отец-протосинеглът – Изравявам надеждата още дълго време да се възрадваме от тази молитва, която проиназа пръвоейерархът на Българската църква“.

Сборникът бе представен възторжено и емоционално от иконом Кирил Попов, инициатор и организатор на изданието. Дългогодишен диригент, певец и специалист в църковната музика, той направи кратък анализ на изданието, като подчерта усърдия и само-

ствено усърдие и самоотжертвование в църковно тържество, започна с встъпителни думи на софийския протосинегл старк. ик. Ангел Ангелов, който приветства многобройните гости, изпълнили залата, и въздушено разказа личен спомен за преживявано богослужение с участието на патриарх Неофит.

„Молитвата изказана чрез музика е най-вънлуващото преживяване на вярващата душа! – каза в словото си отец-протосинеглът – Изравявам надеждата още дълго време да се възрадваме от тази молитва, която проиназа пръвоейерархът на Българската църква“.

Сборникът бе представен възторжено и емоционално от иконом Кирил Попов, инициатор и организатор на изданието. Дългогодишен диригент, певец и специалист в църковната музика, той направи кратък анализ на изданието, като подчерта усърдия и само-

отвержен патристелски и музикален труд на Негово Светейшество патриарх Неофит, който има калиграфски написани и разпяти църковни песнопения на повече от 1200 страници. Отец Кирил подчерта значението на книгата в музикалната история на Българската църква и изтъкна важноста и за българската църковно-певческа практика.

Свои впечатления от работния процес по сборника сподели и г-жа Юлияна Томова, управител на издателство „Български бестселър“.

„Целият екип вложи много любов и старание в тази книга, която ще остане за поколенията... Тя е част от

процветането на българската църковна музика. „Любо Бою моему дондеже есмь“ – каза патриарх Неофит и благослови голямото множество.

На официалното представяне на сборника присъстваха Браницки еп. Григорий, викарий на Софийския митрополит, Маркианополски еп. Константин, проф. д-р Светлана Кумуджиева, зам.-председател на БАН, доц. д-р Ал. Омарчевски, декан на БФ на Софийския университет, директорът на дирекция „Култура“ към Столичната община, професори в различни висши училища у нас, научни работници, библиотечни специалисти и др.

Вселта ИГНАТОВА

Опелото му е отслужено от Софийския митрополит Стефан (св. архиепископ Серфим (Соблен) на 22 април в храм „Св. Николай“ на ул. „Цар Калоян“. Почрбен е в руския участък на Централните софийски гробища.

Архим. ФИЛИП (Василцев)

Архим. ФИЛИП (Василцев)

40 ДНИ ОТ КОНЧИНАТА НА...

От стр. 1

По решение на Св. Синод на БПЦ-БП, Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит лично възглави опелото на бившия Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон, което бе отслужено на 3 май, Светли вторник, в столичния храм „Св. София – Премъдрост Божия“.

С Негово Светейшество съслужи и настоящият Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний, Браницкият епископ Григорий, архим. Дионисий, архим. Герасим, архим. Филип (Василцев), както и свещенослужители от Западно- и Средноевропейската епархия на БПЦ и от София.

Негово Светейшество патриарх Неофит в паметното слово за упокоилия се архиерей на БПЦ се обърна към духовенството и опечалените миряни с думите: „Събрали сме се днес с преизпълнени от тъга сърца в този старинен храм, за да отдадем последна почит на нашия обичан в Христа брат Негово Високопреосвещенство бившият Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон и отправим горещи молитви към Бога за упокоение на душата му.“

Той си отиде от този свят в дните на светлата Четиридесетница, в навечерието на най-светлия християнски празник Възкресение Христово – събитие, което е нашата надежда и залог за вечен в Христа Бога живот.

Митрополит Симеон завърши дълголетния си път на земята и премина през вратите на смъртта, за да се представи пред Началника на живота – Господа, както онези, за които е казано: „Блажени са мъртвите, които умират в Господа отсега... нека починат от трудовете си: делата им вървят заедно с тях“ (Откр. 14:13).

След като се потруди усърдно на духовната нива и направи много за устройването на Западно- и Средноевропейската епархия, която приютава като любяща майка в своите обятия многобройните чеда на Българската православна църква, живеещи извън пределите ѝ по Европейския континент, той се спомина на преклонната 90-годишна възраст. Предаде на Господа душата си далеч от родния край, далеч от пределите на така

Опелото на митрополит Симеон, 3.05.2016 г.

обичаната от него България. С неговата кончина Българската православна църква се разделя с един дългогодишен опитен и ревностен йерарх, който избра за свой Път Христа, защото „както в Адама всички умираат, тъй и в Христа всички ще оживеят“ (1 Кор. 15: 22).

като студент по богословие по решение на Св. Синод е приет като послушник в Преображенската св. обител.

На 7 декември 1954 г. в параклиса на Духовната академия „Св. Климент Охридски“ е постриган в монашество с името Симеон от Ловчанския митрополит

Погребението в Рилския манастир, 4.05.2016 г.

Блаженопочившият митрополит Симеон е роден на 17 септември 1926 г. в гр. Варна, където получава и своето основно и средно образование. Посвещава няколко години от живота си на учителската професия, като завършва Института за усъвършенстване на учители-педагози в София, а след това – Софийската духовна семинария и Духовната академия „Св. Климент Охридски“ в София. Но душата му започва да се отдаде на монашеско служение и още

Филарет и под духовното старчество на Левкийския епископ Партений – викарий на Софийския митрополит. На 12 януари 1955 г. в същия параклис е ръкоположен в йеродияконски чин от тогавашния ректор Макариополски епископ Николай, като от същата година е причислен към братството на Рилската св. обител, където пребивава при всяка възможност.

От края на 1957 г. до лятото на 1959 г. йеродиякон Симеон е на богословска специализация в Москов-

ската духовна академия в Троице-Сергиевата лавра, където на 8 октомври 1958 г. с благословието на Св. Синод на БПЦ е ръкоположен за йеромонах от Руския патриарх Алексий I.

След завръщането си в България, от месец септември 1959 г. той е назначен за учител-възпитател в Софийската духовна семинария, какъвто остава до края на 1965 г. На 1 ноември 1961 г. по решение на Св. Синод в Рилската св. обител е възведен в архимандритско достойнство от тогавашния игумен, Стобийски епископ Варлаам (по-късно Пловдивски митрополит).

По молба на митрополита на Българската епархия в САЩ, Канада и Австралия Андрей от 22 януари 1966 г. архимандрит Симеон е назначен за протосингел на епархията, която длъжност изпълнява до месец януари 1973 г. На 14 януари 1973 г. в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ е хиротонисан в епископски сан с титлата „Главинишки“ и е назначен за викарий на Ню-Йоркския митрополит Йосиф (Диков) и администратор на българската епархия в гр. Акрон, Охайо.

От 22 декември 1979 г. Главинишкият еп. Симеон е назначен за патриаршески викарий, управляващ българските църковни общини в Западна Европа, а на 17 април 1986 г. е избран за пръв митрополит на новоучредената българска Западноевропейска епархия със седалище в гр. Будапеща, Унгария.

Благодарение на богатия опит, който е натрупал в работата със задграничните ни църковни общини в САЩ, Канада и Австралия, своята дипломатичност и усърдие, той успява да обедини административното и духовно съществуващите до тогава български църковни общини в Европа, да създаде много нови такива и да устрои техния църковен и духовен живот.

По решение на Св. Синод от 30 май 1994 г. митрополит Симеон се титулува „Западно- и Средноевропейски митрополит“ със седалище в гр. Берлин, Германия. Митрополит Симеон остана на своята катедрала до 11 юни 2013 г., когато Св. Синод го освободи по негова молба поради напреднала възраст, влошено здравословно състояние и физическа немощ и минава в покой.

Новопреставилият се митрополит Симеон служи на светлата Църква повече от половин столетие, изпълняваше ревностно всяко възложено му послушание, потруди се усърдно според силите си да устрои добре поверената му от Бога епархия и остави незаличими следи в сърцата на свещенството и своите пасоми, и на всички нас. И сега, застанали около тленните му останки, спомняйки си изминатия от него житейски път, прекланяме глава пред светлата памет на този достоен йерарх на Българската православна

църква и в молитва се обръщаме към Христа Възкръсналия – Владетеля на живите и мъртвите: „Господи, със светлите упокой душата на починалия Твой раб!“

От името на Светия Синод и от свое име изказвам искрени съболезнования на всички опечалени негови духовни чеда и близки.

Бог да прости митрополит Симеон и вечна и блажена да бъде паметта му! Амин!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!“

Александра
КАРАМИХАЛЕВА

Панихидата на 40-ия ден, 25.05.2016 г.

И рече старецът...

Старецът Евсевий Янакакис: Опасен капан е навикът

Това, което представлява опасност, голяма опасност, е навикването – опасен капан е навикът.

Не бива да допускаме нито участието ни в Литургията, нито пеенето по време на богослужение, нито пристъпването ни към светлата Чаша да ни стане навик!

Трябва всеки път по време на света Литургия да изпитваме благоговение. Нужно е да участваме съзнателно, с чувство и благодарност; да следим светлата Литургия все едно, че ни е първата и последната. Затова навикът е най-голямата опасност – навикът в правилото на човек, в молитвата му, в Литургията, във всичко. Когато някой се опита да се приближи до Бога и да живее искрено вярата, той никога не навиква, няма навизи при него. Дори този човек да няма време да каже цялото молитвено правило, ако направи дори само част от него добре, спокойно, ясно и с голямо съзнание, Бог ще приеме това като десет правила. Нашите умове и мисли трябва да са с Бога и да усетим, че Бог е тук с нас. И тогава Той благославя и освещава.

Да отдалечим живота си от слабостите, от разделения и компромисите. Нека дирим чист живот, напълно чист живот в светите Тайнства! Който да е украсен с молитва, духовна борба и богослужен живот, така че всичко това да засвидетелства нашата вяроност в призванието ни, да се утвърдим във вярата в Господа Исуса Христа!

Превод: Божин ДОНЧЕВ

Християнското разбиране по проблема за бежанците в светлината на актуалната ситуация

„Раздели хляба си с гладните, и скитниците сиромаси заведи у дома си...“

(Ис. 58:7)

Да благодарим на Пресветата Троица, че ни милува и удостоява като членове на светлата Православна църква да живеем в спасителния кораб на светото Православие! Живеем в такива времена, когато религията също е предмет на преследване както от съвременното безбожие, така и от радикално изявени военни и религиозни групировки. Бих искал да насоча вашето внимание върху тази трудна и важна тема, а именно отношението на всички нас, православните християни, към бежанците от различен произход, заливащи нашите земи! Тези хора са прокудени от домовете си. Далече от роднините си. Заспиват под чужда стряха, ако въобще има такава. Децата им нямат топло легло.

Господ Исус Христос, Който също е бил гонен, проповядва любов към бедните и Сам е милостив към всички хора.

Той започва Своята проповед от Назаретската синагога, като цитира откъс от Книга на св. пророк Исаия: „защото Господ Ме помаза да благовестя на бедни, прати Ме да изцелявам съкрушени по сърце, да проповядвам на пленени освобождение и на затворници – отваряне на тъмница“ (Ис. 61:1).

Още от Стария Завет пришълците като беззащитни се нареждат наред със сираците и вдовиците и са под закрилата на Мойсеевия закон. Те са под Божието покровителство и Бог е представен като имащ особена грижа за тях (Исх. 22:22–23).

Основните принципи на старозаветното законодателство по отношение на пришълците са дадени в Мойсеевото петокнижие. Господ е Този „Който право отсъжда на сираче и на вдовица, обича пришълцеца и му дава хляб и облекло“ (Втор. 10:18). Заповедта е пришълецът да не бъде притесняван и отношението към него да е като отношението към единородец – дори трябва да бъде обичан като себе си: „Кога пришълец се засели в земята ви, не го притеснявайте: пришълецът, заселен между вас, да ви бъде също като ваш туземец; обичайте го като себе си; защото и вие бяхте пришълци в Египетската земя. Аз съм Господ, Бог ваш“ (Лев. 19:33–34). Това отношение към пришълците се основава, от една страна, върху припомняне на исторически събития (египетското робство) и от друга – върху задълженията на израилтяните към техния Бог. Цялата история на израилския народ би могла да се определи като история на народ-бежанец.

Може би именно преживените изпитания в изгнание карат израилтяните да станат още по-хуманни и да се отнасят състрадателно с пришълците в своята земя (вж. Йезек. 47:21–23).

По страниците на Свещеното Писание могат да се намерят още много примери за хора, напуснали родните си места и станали бежанци (според съвременните разбирания).

Ако проследим от начало до край библейските книги по отношение на пришълците, ще срещнем само едно послание: гостоприемство, състрадание, помощ. Това показват законите, цитирани по-горе, както и десетките примери за състрадание и милосърдие.

Свещеното Писание отговаря и на въпроса кой е нашият ближн. С този въпрос, който и днес си задаваме, преди почти две хилядолетия към Господ Исус Христос се обърнал един законник. В отговор Спасителят му разказал притчата за милостивия самарянин и завършил с думите: „И тъй, кой от тези трима ти се вижда да е бил ближн на изпадналия в ръцете на разбойниците?“

Той отговори: оня, който му стори милост. Тогава Исус му каза: иди и ти прави също така“ (Лука. 10:36–37). Православната църква, в лицето на всички поместни църкви, чрез различни организации и форми винаги се е старала да нахрани гладните, да облече голите, да лекува болните, да утеши възрастните и да подслони бездомните.

По своя характер Православната църква е длъжна да мисли с категориите на Свещеното Писание, Божиите заповеди, така също и с категориите на историята, което означава да промисля позициите и решенията си с оглед на последиците от дадени събития и как те биха се отразили дългосрочно на православния народ, на паството ни, което Господ Исус Христос е поверил на нашите грижи. Това се отнася особено за ситуации като тази с бежанската криза. Ситуация, която по своя характер, освен моментните въпроси за материалното обгрижване и материалната солидарност с прииждащите в православните държави хора, поставя въпроси за стабилността и съществуването на тези държави, по принцип. Както и въпроса за това в какъв духовен контекст, в каква духовна среда ще пребивава православният народ, ако този поток продължи до степен, в която да бъде разместен съществуващият етнически баланс на територията на православните страни, които Бог е определил православният наш народ да обитава.

Нека няма никакво съмнение за това, че Православната църква изпитва състрадание и призовава към солидарност с всички тези хора, които вече са попаднали сред нас и действително, а не мнимо, се нуждаят от грижа и материална подкрепа според възможностите ни! Но също така трябва да призовава за спирание на войните, които предизвикват тази бежанска вълна и да покаже чрез действията си – както милосърдни, така и мисионерски – че добро прави на тези хора заради любовта към Христа!

Православната църква би трябвало да помогне в полагането на грижи за такива, които биха се чувствали добре сред нас. И за които грижата, полагана за тях именно от една православна християнска общност, не би представлявала морален или друг проблем. Защото, ако те биха имали проблем да приемат подкрепа от християнска общност, то това ще означава, че християнската общност в бъдеще би имала по-голям проблем, отколкото в момента подозираме. Защото православната вяра е свобода, която се изразява чрез любов, докато мохамеданската такава изключва свободата, а в някои случаи дори е радикализирана!

Поради тези причини и факти Православната църква трябва да настоява пред властите да се прави подбор на бежанците, които се допускат да получават статут, както и да се прави разлика между истински нуждаещите се хора, бягащи от война и икономическите емигранти, да се отличават и хората с радикални разбирания.

Така и политиците, и Църквата ще можем да изпълним мисията си, да помогнем на нуждаещите се бедстваци хора, минаващи през нашите земи, но да не навредим на поверения ни православен народ, нито на вярата му, нито на сигурността му!

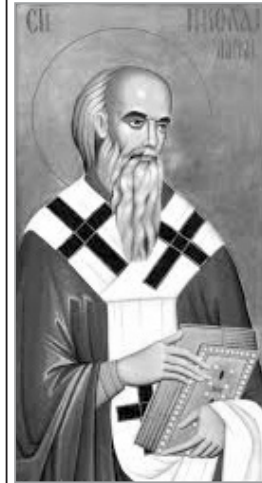
Така и политиците, и Църквата ще можем да изпълним мисията си, да помогнем на нуждаещите се бедстваци хора, минаващи през нашите земи, но да не навредим на поверения ни православен народ, нито на вярата му, нито на сигурността му!

Нека по примера на нашия Господ да приемем бягащите от днешните „разбойници“, които ги пребиват и убиват по техните земи, да ги приемем като ближни, да им сторим милост и така да изпълним закона Христов! Амин!

Прот. Серафим ПЕТРОВ, предстоятел на столичния храм „Св. вмчк Мина“

И рече старецът...

Божият Дух е докоснал душата ти, брате мой

Пишеш, че понякога се чувстваш като нов човек, прероден и преобразен. Това ти се случва обикновено по време на молитва, в нощната тишина.

Този свят сякаш изчезва за теб; престава всички земни мисли за хора, за вещи, за телесното; необикновен мир се развива в душата ти; виждаш в себе си някаква светлина и чувстваш неизразима радост. Към това се прибавя и някакво чудно благоухание,

сладко и животворно, което не може да се сравни с нито един земен мирис. Чувстваш се така, сякаш си извън себе си. А когато всичко това изчезне, леко и постепенно, както дъгата изчезва пред човешкия поглед, тогава те обзема тъга, че то не е продължило още и още, без прекъсване и без край, години, векове и през цялата вечност. И питаш: какво може да бъде това? Мисля, че Божият Дух е докоснал душата ти, брате мой. Това е, за което Господ е казал: „Царството Божие вътре във вас е“. Защото, когато Духът Божий се възцари в нашите души, тогава в нас престава всичко, което е наше, а наставя всичко, което е Божие. Докато в нас царуват нашите чувствени мисли, земни желания и себична воля, дотогава в нас е не Царството Божие, а царството на тъмнината, на страха, на тъгата и незнанието. А щом Духът Божий дойде и вземе надмощие, тогава всичко се променя.

Но съветвам те, понизи себе си до земния прах пред величието на Всевишния Бог, Който по великата Си милост ти е показал тази тайна. И не разказвай за нея на мнозина, на непосветени – особено за онова, останалото, което и аз тук не споменавам. Да не изложиш на поругание светинята и да не би твоето сърце да се издигне във висините на гордостта, откъдето се пада в адската бездна. Чуй как апостолът те предупреждава: „Който мисли, че стои, нека гледа да не падне“.

С тиб не се случва нищо неизвестно и непознато за Църквата. Много Божии праведници и угодници са вкусили тази сладка тайна и са открили по нещо на верните души. Открили са го не за да се похвалят, а за да споделят своята радост и да подтикнат своите приятели към силна вяра в обещанията на Спасителя и към радостна прослава на Бога.

Веднъж през зимата нощувах при един човек. Когато домашните му отидоха да спят, той ми откри „най-голямата тайна на своя живот“. „От години исках – каза – да видя някакво чудо от Бога. Но не ми се даваше. Веднъж, на разсъмване, станах и започнах да се моля на Бога. Изведнъж вътре в мен се появи някаква светлина и аз почувствах мир, радост и благоухание (точно така, както се е случило и с теб). Оттогава престанах да искам чудо от Бога. Защото видях най-голямото чудо, за което нито бях чувал, нито бях подозирал.“

Не е ли това потвърждение в наши дни на казаното от апостола: „Око не е виждало, ухо не е чувало и човеку наум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат“.

Мир на теб и здраве от Бога!

Св. Николай ВЕЛИМИРОВИЧ
Из „Мисионерски писма“

ЮБИЛЕЙ

Храмов празник и стогодишен юбилей на БПЦО в Будапеща

По повод стогодишнината на Българската православна църковна община „Св. св. Кирил и Методий“ и празника на едноименния храм в Будапеща, Унгария, Негово Светейшество Българският патриарх Неофит бе специален гост на тържествата.

На 10 май, в навечерието на празника на св. равноапостоли братя Кирил и Методий, Негово Светейшество бе тържествено посрещнат в храма на БПЦО, където вечерното празнично богослужение бе възглавено от Негово Високопреосвещенство митрополит Антоний.

На самия празник божествената св. Литургия бе предстоявана от височайшият гост в съслужение с Негово Високопреосвещенство

Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний, Техни Преосвещенства: Подолския епископ Тихон от РПЦ-МП, Австрийско-Швейцарския епископ Андрей от СПЦ, епископ Силян, отговарящ за Унгария от Румънската православна църква, архим. Герасим, главен секретар на Св. Синод, архим. Атанасий (Султанов), председател на БПЦО в Атина, Гърция, свещеници от епархията в Западна и Средна Европа и храмовото духовенство.

След св. Литургия Негово Високопреосвещенство митрополит Антоний се обърна с благодарствено слово към Негово Светейшество за оказаната им чест патриархът лично да оглави празничното богослужение по повод двойния празник

на Българската църковна община в Будапеща – юбилей и храмов празник.

Патриарх Неофит също се обърна със слово към духовенството и събралото се множество християни, в което каза: „Щастливи сме, че имаме възможността да споделим тази ваша радост и да засвидетелстваме неизменната обич и майчинска грижа, които светата ни Църква има към всички свои чеда“. Негово Светейшество подчерта, че макар да ни делат стотици километри, всички наши сънародници в Будапеща са винаги в „нашите сърца и молитви към Всевишния“.

„Високо ценим вашата привързаност към Родината и към родната ни света Православна църква и молим Бога нашите здрави връзки

никога да не отслабват и да бъдат свидетелство за единството на православния ни народ. Високо ценим и гостоприемството, което унгарският народ винаги е оказвал на своите братя българи в години на изпитания, продължавайки и до днес да се отнася към вас с топлина и добросъсърдие, в изява на истинска християнска любов и съпричастност“, каза още в словото си Светейшият патриарх.

След края на св. Литургия патриарх Неофит награди с орден „Св. св. Кирил и Методий“ – I степен, председателя на Дружеството на българите в Унгария, г-н Димитър Танев, а с II степен – председателя на Българското републиканско самоуправление в Унгария д-р Данчо Мусев.

Негово Светейшество отличи и с Патриаршеска грамота църковното настоятелство при БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“, а на храма подари икона на светите братя просветители. В празничната радост съучастваха и българският посланик в Унгария – Нейно превъзходителство Бисерка Бенишева, и представители на българската държава.

Българската православна църковна община в Будапеща е създадена в началото на XIX век, тогава Будапеща става един от главните центрове на идващите от България преселници. През 1914 г. започва своята дейност Дружеството на българите в Унгария, а през 1916 г. на ул. „Лоняи“ се основа-

ва Българската църковна община „Св. св. Кирил и Методий“. През 1930 г. Будапещенската столична община подарява на българската общност поземлен парцел на улица „Вагохид“ и скоро започва строежът на църквата „Св. св. Кирил и Методий“, която след година е вече готова. Средствата за строежа са осигурени изцяло от живеещите в Унгария българи, като от техните доброволни дарения са събрани над 70 000 пенгьо. С изграждането си църквата се превръща в духовен и културен център на българите в Унгария. С помощта на унгарската държава е построен и параклис към църквата в Будапеща.

Ангел
КАРАДАКОВ

Обични в Господа чеда на светата Българска православна църква,
ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Продължаваме да живеем в радостта от Христовото Възкресение и славим паметта на светите братя Кирил и Методий – славянските първоучители и съпокровители на Европа. Все сърдечно приветстваме всички вас – верните чеда на родната ни Православна църква, които се подвизавате в отеческата вяра и в християнския подвиг в пределите на братска Унгария, като ви честитим от Бога благословената стогодишнина от основаването на първата Православна българска църковна община в Будапеща.

Щастливи сме, че имаме възможността да споделим тази ваша радост и да засвидетелстваме неизменната обич и майчинска грижа, които светата ни Църква има към всички свои чеда. Макар да ни делат стотици километри, вие сте винаги в нашите сърца и молитви към Всевишния. Нашата архипастирска обич към вас извира от дълбините на сърцето, за да ви обгърне бащински така, както и Божията любов обгръща всички, които Му се уповаваме. Високо ценим вашата привързаност към Родината и към родната ни света Православна църква и молим Бога – нашите здрави връзки никога да не отслабват и да бъдат свидетелство за единството на пра-

Слово на Българския патриарх Неофит

вославния ни народ. Високо ценим и гостоприемството, което унгарският народ винаги е оказвал на своите братя българи в години на изпитания, продължавайки и до днес да се отнася към вас с топлина и добросъсърдие, в изява на истинска християнска любов и съпричастност.

Братя и сестри,
Живеем във времена на духовна криза и на всекидневни изпитания пред нашата християнска съвест. Времена, когато вярата в Бога и животът в изпълнение на Неговите заповеди са подложени на поругаване, осмиване и преследване. В същото време нашият общ дом – Европа – е изправен пред предизвикателствата на невиджана в историята емигрантска вълна, която застрашава да подкопае мира и благоденствието на целия континент. В условия като тези вашият живот и мирен труд тук може и трябва да бъдат пример за подражание, вдъхновяващ към постигане на единство и разбирателство, към уважение и зачитане на другия и към пазен на християнските ценности, с които

през вековете е бил изграждан животът на европейските народи.

Призоваваме ви да бъдете ревностни подражатели на заветите на своите предци и верни ученици и следовници Христови. Пазете отеческата православна вяра и благочестивите традиции на нашия христолюбив народ! Винаги помнете в сърцата си Христовата повеля: „Тъй да светне пред човеште светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец“ (Мат. 5:16). Защото, „... никой, като запали светило, не го заклупва със съд, нито го туря под одър, а го туря на светилник, за да виждат светлината ония, които влизат“ (Лука. 8:16). Такава е и вашата мисия – да бъдете носители на светлината и проводници на Божия мир и на Неговата неоскъдяваща любов.

Все сърдечно ви поздравяваме с днешния светъл празник и с паметния ви юбилей! Желаем на всички ви бодрост на духа, крепко здраве и всяко добро от Господа!

Специално приветстваме и вашия епархийски архиепископ – високопреосвещения митрополит Антоний, който с много любов и пастирска грижа направлява живота в Западно- и Средноевропейската епархия на Православната ни църква.

Божият мир и Неговата любов, и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!

За много и благословени години!
ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2016 г.

„Църковен вестник“

1 година	30,00 лв.
6 месеца	15,00 лв.
3 месеца	7,50 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА

СВ. СИНОД, София 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com
Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на Танка Тончева Христова, като се изписват точният адрес и пощенски код на абоната!

Банкова сметка на Синадално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.